

h) såfremt den pågældende, hvor det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse, har undladt at gøre brug af den til hans rådighed stående arbejdsanvisning;

i) såfremt den pågældende, hvor det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse, har mistet sit arbejde som en direkte følge af en arbejdsstandsning, der skyldes en faglig strid, eller har forladt det frivilligt uden rimelig grund; og,

j) hvor det drejer sig om ydelser til efterladte, såfremt enken samlever med en mand.

Artikel 70.

1. Enhver ansøger skal have ret til at appellere i tilfælde af afslag på andragender om hjælp eller klage over hjælpens art eller størrelse.

2. Såfremt administrationen af lægebehandling ved gennemførelsen af nærværende konvention er overdraget til et ministerium, der er ansvarligt over for lovgivningsmagten, kan den i nærværende artikels stk. 1 hjemlede appeladgang ændres til en ret til at få en klage over afslag på ansøgning om lægebehandling eller over behandlingens art undersøgt af den kompetente myndighed.

3. Såfremt en klage afgøres af en særlig domstol, der er oprettet til behandling af spørgsmål om social tryghed, og hvori de berettigede personer er repræsenteret, er appeladgang ikke påkrævet.

Artikel 71.

1. Udgifterne til de i nærværende konvention omhandlede ydelser samt de med administrationen af disse ydelser forbundne udgifter skal afholdes kollektivt gennem forsikringsbidrag eller skatter eller ad begge veje på en sådan måde, at der ikke pålægges den mindrebemidlede del af befolkningen for tunge byrder og under hensyntagen til den pågældende medlemsstats og de sikrede persongrupperes økonomiske forhold.

2. De samlede forsikringsbidrag, der skal udredes af de sikrede arbejdstagere, må ikke overstige 50 pct. af de samlede økonomiske midler, der anvendes til ydelse af hjælp til arbejdstagere og deres hustruer og børn. Ved bedømmelsen af, om denne betingelse er opfyldt, kan samtlige de af den pågældende medlemsstat i henhold til nærværende konvention hjemlede ydelser med undtagelse af familiedydelser og erstat-

ning for tilskadekomst under arbejdet, såfremt den sidstnævnte ydelse er en særskilt gren inden for socialforsikringen, behandles under ét.

3. Medlemsstaten skal påtage sig et almindeligt ansvar med hensyn til ydelsen af den i nærværende konvention omhandlede hjælp og skal træffe de dertil fornødne foranstaltninger; de skal, hvor der måtte være anledning hertil, sikre, at der periodisk foretages de nødvendige aktuariske undersøgelser og beregninger vedrørende forholdet mellem indtægter og udgifter og under alle omstændigheder, før der foretages ændringer i ydelserne, størrelsen af forsikringsbidragene eller de skatter, der er afsat til dækning af de pågældende trangstilfælde.

Artikel 72.

1. Såfremt administrationen ikke er overdraget en under de offentlige myndigheders tilsyn stående institution eller til et ministerium, der er ansvarligt over for lovgivningsmagten, skal repræsentanter for de berettigede personer deltage i administrationen eller være knyttet til den i rådgivende egenskab i henhold til nærmere foreskrevne betingelser; der kan ligeledes ved nationale love eller administrative forskrifter træffes bestemmelse om deltagelse af repræsentanter for arbejdsgiverne og de offentlige myndigheder.

2. Medlemsstaten skal påtage sig et almindeligt ansvar for de pågældende institutioners og organers administration med hensyn til konventionens gennemførelse.

Afsnit XIV.

Forskellige bestemmelser.

Artikel 73.

Nærværende konvention finder ikke anvendelse på:

a) trangstilfælde, der er opstået forud for ikrafttrædelsen af de pågældende afsnit af konventionen for den pågældende medlemsstat;

b) hjælp i trangstilfælde, der opstår efter ikrafttrædelsen af det pågældende afsnit af konventionen for den pågældende medlemsstat, for så vidt retten til denne hjælp stammer fra et tidspunkt, der ligger forud for ikrafttrædelsens dato.